

1. 1

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

528

528

Truls Olsson, Torrasteröd.

Under vårt mätarbete kommo vi att besöka en öde
gård, vars ägare för ett år sedan hade dött och
sedan dess hade ingen bott i gården. En del gamla
böcker och papper lågo kvar i ett skåp och då jag
letade genom dem fann jag två Staffansvisor, skrivna
på grovt brunt papper men dock läsliga.

(3 sid)

Julvisa. Staffansvisa.

Staffan han han rider sina
hästar till vanns,
vaka med oss julanatt,
då såg han en stjärna i
Österland, vaka med oss
julanatt, vaka Herran med
oss, för oss alla.

Vad månde denna stjärna
betyda mig nu, vaka o.s.v.
Jo här är född en konung
som är större än som du,
vaka o.s.v.

Och här är född en konung
som är större än som jag
vaka o.s.v.
så statt du nu uppstekta
hane och gal, vaka o.s.v.

Den hanen han blev stekter och lagder
uppå bord, vaka o.s.v.
han flograr sina vingar så högt och
han gol, vaka o.s.v.

Den hanen han blev stekter och lagder
uppå fat, vaka o.s.v.
han var ju så sorgsen, men slätt intet
glad, vaka o.s.v.

Herodis han slog sina handskar ihop.
vaka o.s.v.
han dansas och han föll av sin konungs-
liga stol, vaka o.s.v.

Herodis han gick sig åt stenstall in,
vaka o.s.v.
han skådar sina fålar, ja runten omkring,
vaka med oss julanatt, vaka Herran med oss
för oss alla.

3.

3

LUND S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

528

Staffansvisan.

Staffan var en stalledräng
en stalldräng,
han vattnar sina fålar fem
i ra i ra i hoppfalleralla
gossar låt oss lustiga vara
en gång jul om året bara
hoppfallerallala.

De två de voro svarta, ja svar-
ta, de voro smala smärta.

De två de voro röda, ja röda
de tjänste för sin föda.

De två de voro vita, ja vita,
de voro varandra lika.

Den ene han var appelgrå, ja
apelgrå, den själva Staffan
rider på.

Bonden hette Joakim, ja Joakim,
han bad oss alla stiga in.

Kvinnan hette Sara, ja Sara,
hon gav oss av det klara.

Dottern hette Stina, ja Stina,
hon gav oss bullar fina.

Pigan hette Anna, ja Anna,
hon gav oss öl av kanna.

Drängen hette Lasse, ja Lasse,
han bad oss in på kaffe.

Nu rida vi av denna går, av denna går,
vi kommer igen i dag om ett år.

Nu tacka vi för denna skänk,
för den var mycket obetänkt.

528